

N. 88 — 438

Koninklijk besluit waarbij sommige leden van de gemeentelijke politie gemachtigd worden het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, op 22 oktober 1987 door de Minister van Binnenlandse Zaken, Openbaar Ambt en Decentralisatie verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit « waarbij de gemeentelijke politie gemachtigd wordt het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken », heeft op 27 oktober 1987 het volgende advies gegeven :

Binnen de korte termijn die hem is toegemeten, moet de Raad van State zich bepalen tot de hierna volgende opmerkingen.

Algemene opmerking

Miet het ontwerp van koninklijk besluit dat voor advies aan de Raad van State, afdeling wetgeving, is voorgelegd, wordt beoogd de gemeentelijke politie te machtigen om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken voor het beheer van het gemeentelijk strafregister en van de inlichtingenregisters.

De Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer had in haar advies over het ontwerp van koninklijk besluit, dat het koninklijk besluit van 30 augustus 1985 is geworden waarbij de gemeentelijke administraties gemachtigd worden om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken, de mening te kennen gegeven dat de term « de gemeentelijke administraties », slechts doelde op de diensten van algemeen bestuur, met uitsluiting van de politiediensten.

De Raad van State, afdeling wetgeving, heeft in zijn advies L. 16.571/2 over hetzelfde ontwerp, geoordeeld dat die bewoordingen echter inhouden dat de gemeentelijke politie geacht wordt een integrerend deel te zijn van de gemeentelijke administraties.

Volgens dat advies behoort de gemeentelijke politie dus tot de werkingssfeer van het koninklijk besluit van 30 augustus 1985. Het ontwerp dat thans voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State is voorgelegd, zou een doublure kunnen vormen met het voormelde besluit.

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1985 machtigt evenwel « de gemeentelijke administraties het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken ter identificatie ... 1° voor het intern beheer van de registers en de verwerkingsverrichtingen waarmee zij ter uitvoering van wettelijke verplichtingen belast zijn ».

Zoals naar aanleiding van het onderzoek van artikel 1 van het ontwerp wordt verduidelijkt, verplicht geen enkele wet een gemeente tot het houden van een strafregister of van inlichtingenregisters als die welke bedoeld zijn in het ontworpen besluit.

Er is derhalve gegronde reden om ofwel het onderhavige ontwerp te behouden naast het koninklijk besluit van 30 augustus 1985 in zoverre het een verschillend onderwerp heeft, ofwel het koninklijk besluit van 30 augustus 1985 te wijzigen ten einde het aan te vullen met bijzondere bepalingen.

Deze opmerking wordt evenwel gemaakt onder voorbehoud van die welke betrekking heeft op artikel 1 van het ontwerp.

Bijzondere opmerkingen

Opschrift

Gelet op de opmerking die onder artikel 1 wordt gemaakt en ter wille van de eenvormigheid van de terminologie die in de voorgaande besluiten over hetzelfde onderwerp gebruikt is, behoort het opschrift als volgt te worden geredigeerd :

« Koninklijk besluit waarbij sommige leden van de gemeentelijke politie gemachtigd worden om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken ».

Aanhef

In het tweede lid schrijven men :

« Gelet op de adviezen van 4 november 1985 en 24 augustus 1987 van de Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer; ».

F. 88 — 438

Arrêté royal autorisant certains membres de la police communale à utiliser le numéro d'identification du Régistre national des personnes physiques

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de l'Intérieur, de la Fonction publique et de la Décentralisation, le 22 octobre 1987, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal « relatif à l'utilisation du numéro d'identification du Régistre national des personnes physiques par la police communale », a donné le 27 octobre 1987 l'avis suivant :

Dans le bref délai qui lui est imparti la section de législation du Conseil d'Etat doit se limiter à faire les observations suivantes.

Observation générale

Le projet d'arrêté royal soumis à l'avis du Conseil d'Etat, section de législation, tend à autoriser la police communale à utiliser le numéro d'identification du Régistre national des personnes physiques pour la gestion du casier judiciaire communal et des fichiers de renseignements.

Dans son avis sur le projet d'arrêté royal devenu l'arrêté royal du 30 août 1985 autorisant les administrations communales à utiliser le numéro d'identification du Régistre national des personnes physiques, la Commission consultative de la protection de la vie privée avait considéré que l'expression « les administrations communales » ne visait que les services d'administration générale, à l'exclusion des services de police.

Dans son avis L. 16.571/2 sur le même projet, le Conseil d'Etat, section de législation, estimait que ces termes impliquaient cependant que la police communale était considérée comme partie intégrante des administrations communales.

Selon ce dernier avis, la police communale entre donc dans le champ d'application de l'arrêté royal du 30 août 1985. Le projet présentement soumis à l'avis de la section de législation du Conseil d'Etat pourrait faire double emploi avec l'arrêté précité.

Cependant, l'article 1er de l'arrêté royal du 30 août 1985 autorise « les administrations communales à utiliser le numéro d'identification du Régistre national des personnes physiques à fin d'identification ... 1° pour la gestion interne des fichiers et des traitements qu'elles sont tenues de réaliser en exécution d'obligations légales ».

Ainsi qu'il sera précisé lors de l'examen de l'article 1er du projet, aucune loi n'oblige une commune à tenir un casier judiciaire ou des fichiers de renseignements tels que ceux qui sont visés dans l'arrêté en projet.

Dès lors, il y a lieu soit de maintenir le présent projet à côté de l'arrêté royal du 30 août 1985, dans la mesure où il a un objet distinct, soit de modifier l'arrêté royal du 30 août 1985 en vue de le compléter par des dispositions particulières.

Cette observation est cependant faite sous réserve de celle qui concerne l'article 1er du projet.

Observations particulières

Intitulé

Compte tenu de l'observation qui sera faite sous l'article 1er et par souci d'uniformiser la terminologie utilisée dans les arrêtés antérieurs relatifs au même objet, l'intitulé doit être rédigé de la manière suivante :

« Arrêté royal autorisant certains membres de la police communale à utiliser le numéro d'identification du Régistre national des personnes physiques ».

Préambule

A l'alinéa 2, mieux vaut écrire :

« Vu les avis des 4 novembre 1985 et 24 août 1987 de la Commission consultative de la protection de la vie privée; ».

Bepalend gedeelte
Artikel 1

1. De machtiging om het identificatienummer van de personen ingeschreven in het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken, wordt aan de gemeentelijke politie verleend « ten einde hen (de ingeschreven personen) te identificeren in het kader van het beheer van het strafregister en van de inlichtingenregisters welke zij binnen de grenzen van haar werkzaamheden bijhoudt ».

Is het zo dat bepaalde wetten, zonder enige andere precisering, verwijzen naar het strafregister, zoals de artikelen 629 en volgende van het Wetboek van Strafvordering, en dat twee ministeriële omzendbrieven, namelijk die van 8 mei 1968 en 15 mei 1985, regels vaststellen inzake het gemeentelijk strafregister, voor de inlichtingenregisters waarmee de gemeentelijke politiediensten werken, er bestaat daarentegen geen enkele bijzondere reglementering; het bestaan en het bijhouden ervan is zaak van elke gemeentelijke politie.

2. In haar advies nr. 85/036 van 4 november 1985 betreffende het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister door de gemeentelijke politiediensten, heeft de Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, alvorens een advies te geven, de wens uitgedrukt ingelicht te worden over « de precieze maatregelen die zullen worden genomen opdat de gegevens vertrouwelijk blijven en tevens worden bijgewerkt, ... ».

Met een brief van 7 april 1987 is de Minister van Binnenlandse Zaken aan die wens tegemoet gekomen door de tekst mede te delen van de ministeriële omzendbrieven betreffende, eensdeels, het bewijs van goed zedelijk gedrag, en, anderdeels, het gemeentelijk strafregister. Hij heeft geen enkele tekst kunnen bezorgen betreffende het bijhouden van de inlichtingenregisters.

Op grond van die gegevens heeft de Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer op 24 augustus 1987 een gunstig advies uitgebracht.

3. Bij artikel 1 zijn niettemin enige opmerkingen te maken.

De term « de gemeentelijke politie » (in de gemeentewet, titel III, « de gemeentepolitie » genoemd) is te ruim omdat hij alle leden van de gemeentepolitie zonder onderscheid omvat.

Immers, zowel de ministeriële omzendbrief van 6 juni 1962 betreffende de algemene onderrichtingen inzake getuigschriften van goed zedelijk gedrag, als de ministeriële omzendbrief van 8 mei 1968 betreffende het gemeentelijk strafregister preciseren dat in die aangelegenheden de burgemeester of zijn gemachtigde — namelijk de commissaris van politie — bevoegd is.

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 2. Dat is ook de reden waarom de Raad van State een nieuw opschrift heeft voorgesteld.

Anderzijds is er geen enkele regeling bepaald voor de inlichtingenregisters en verplicht artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen de Koning de grenzen en doeleinden te bepalen van de machtiging die Hij verleent.

Bijgevolg dienen de woorden « en van de inlichtingenregisters » als ontoelaatbaar te vervallen.

Artikel 2

Krachtens het koninklijk besluit van 19 september 1986 heeft de rijkswacht toegang tot de gegevens van het Rijksregister. Evenzo hebben de onderzoekers, de magistraten van het openbaar ministerie en de gerechtelijke officieren en agenten bij de parketten toegang tot het Rijksregister krachtens het koninklijk besluit van 30 september 1985.

Daarentegen heeft geen van die overheden tot op heden machtiging gekregen om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken.

Zoals de Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer erop wijst in haar advies over het ontwerp dat ontstaan gegeven heeft aan het koninklijk besluit van 25 april 1986 waarbij sommige overheden van het Ministerie van Financiën gemachtigd worden om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken, is « in de betrekkingen met andere openbare overheden en instellingen, bedoeld bij artikel 5 van de wet van 8 augustus 1983 op het Rijksregister, het gebruik van het identificatienummer alleen mogelijk (...) in zover die overheden en instellingen zelf een machtiging op grond van artikel 8 van de wet hebben bekomen ».

Aangezien de overheden, vermeld in artikel 2, 4° en 5°, van het ontwerp, de in artikel 8 van de voornoemde wet van 8 augustus 1983 bedoelde machtiging, niet verkregen hebben, moeten zij in het ontwerp achterwege blijven.

Wat de vorm betreft, dient het woord « bovendien » te vervallen in de volzin die artikel 2 van het ontwerp inleidt.

In diezelfde volzin schrijve men bij voorkeur: « in haar betrekkingen met: ».

In de tekst onder 3° van dat artikel 2 schrijve men in de Franse tekst: « 3° l'Office des étrangers du Ministère de la Justice; ».

Dispositif
Article 1er

1. L'autorisation d'utiliser le numéro d'identification des personnes inscrites au Registre national des personnes physiques est donnée à la police communale « afin (sic) d'identification dans le cadre de la gestion du casier judiciaire et des fichiers de renseignements qu'elle tient dans les limites de ses activités ».

Si certaines lois font référence, sans autre précision, au casier judiciaire, comme les articles 629 et suivants du Code d'instruction criminelle, et si deux circulaires ministérielles, à savoir celles du 8 mai 1968 et du 15 mai 1985, régissent le casier judiciaire communal, par contre les fichiers de renseignements utilisés par les polices communales ne font l'objet d'aucune réglementation particulière; leur existence et leur tenue dépendent de chaque police communale.

2. Dans son avis n° 85/036 du 4 novembre 1985 relatif à l'utilisation du numéro d'identification du Registre national par les polices communales, la Commission consultative de la protection de la vie privée, avant d'émettre un avis, a exprimé le souhait d'être informée « des mesures strictes qui seront prises pour assurer d'une part la confidentialité des données et d'autre part leur tenue à jour, ... ».

Le Ministre de l'Intérieur, par une lettre du 7 avril 1987, a répondu à ce vœu en communiquant le texte des circulaires ministérielles relatives, d'une part, au certificat de bonnes conduite, vie et mœurs, et, d'autre part, au casier judiciaire communal. Il n'a pu fournir aucun texte concernant la tenue des fichiers de renseignements.

Sur base de ces données, la Commission consultative de la protection de la vie privée a émis, le 24 août 1987, un avis favorable.

3. L'article 1er appelle néanmoins certaines observations.

Les termes « la police communale » sont trop larges en englobant ainsi tout membre quelconque de la police communale.

En effet, tant la circulaire ministérielle du 6 juin 1962 relative aux instructions générales en matière de certificats de bonnes conduite, vie et mœurs, que la circulaire ministérielle du 8 mai 1988 concernant le casier judiciaire communal précisent que c'est le bourgmestre ou son délégué — à savoir le commissaire de police — qui est compétent en ces matières.

La même observation vaut pour l'article 2. C'est aussi la raison pour laquelle le Conseil d'Etat a proposé un nouvel intitulé.

D'autre part, les fichiers de renseignements ne sont soumis à aucune réglementation et l'article 8 de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques impose au Roi de fixer les limites et les fins de l'autorisation qu'il accorde.

Par conséquent, les mots « et des fichiers de renseignements » ne peuvent être admis et doivent être omis.

Article 2

En vertu de l'arrêté royal du 19 septembre 1986, la gendarmerie a accès aux données du Registre national. De même, les juges d'instruction, les magistrats du ministère public et les officiers et agents judiciaires près les parquets ont accès au Registre national en vertu de l'arrêté royal du 30 septembre 1985.

Par contre, aucune de ces autorités n'a, jusqu'à présent, reçu l'autorisation d'utiliser le numéro d'identification du Registre national des personnes physiques.

Comme le rappelle la Commission consultative de la protection de la vie privée dans son avis sur le projet devenu l'arrêté royal du 25 avril 1986 autorisant certaines autorités du Ministère des Finances à utiliser le numéro d'identification du Registre national des personnes physiques, « dans les relations avec les autres autorités publiques et les organismes visés à l'article 5 de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national, l'utilisation du numéro d'identification n'est possible que si ces autorités et organismes ont eux-mêmes obtenu une autorisation sur la base de l'article 8 de cette loi ».

Comme les autorités citées à l'article 2, 4° et 5°, du projet n'ont pas obtenu l'autorisation prévue par l'article 8 de la loi du 8 août 1983 précitée, il y a lieu de les omettre.

Quant à la forme, il y a lieu d'omettre les mots « en outre » dans la phrase introductive de l'article 2 du projet.

Dans cette même phrase, il est préférable d'écrire: « ... dans ses relations avec: ».

Au 3° dudit article 2, mieux vaut écrire: « 3° l'Office des étrangers du Ministère de la Justice; ».

De kamer was samengesteld uit :

De heren J.-J. Stryckmans, kamervoorzitter; P. Fincoeur en R. Andersen, staatsraden.

Mevr. M. Van Gerrewey, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer J.-J. Stryckmans.

Het verslag werd uitgebracht door de heer M. Hanotiau, auditeur.

De griffier,

M. Van Gerrewey.

De voorzitter,

J.-J. Stryckmans.

Advies nr. 85/036 van 4 november 1985. — Ontwerp van koninklijk besluit betreffende het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister door de gemeentelijke politiediensten

De Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid op artikel 8;

Gelet op het verzoek om advies d.d. 5 september 1985 van de Vice-Eerste Minister en Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt en van de Staatssecretaris voor Openbaar Ambt inzake een ontwerp van koninklijk besluit betreffende het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister door de gemeentelijke politiediensten,

Heeft op 4 november 1985 het volgende advies gegeven :

De Commissie heeft het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister door de gemeentelijke politiediensten reeds in overweging genomen in haar advies nr. 84/006 van 19 september 1984 betreffende het gebruik van voornoemd nummer door de gemeenten.

De Commissie heeft toen het volgende advies gegeven :

« Bij de gebruikmaking van het identificatienummer door de plaatselijke politie moeten twee aspecten in aanmerking worden genomen : enerzijds is er de behoefte om het bevolkingsregister te raadplegen ten einde de identiteit van een persoon na te gaan of een adres op te zoeken, en anderzijds is er het beheer van het gemeentelijk strafregister en de inlichtingenregisters. Het eerste aspect brengt geen problemen mee; met betrekking tot het andere aspect daarentegen zijn strengere maatregelen tot vrijwaring van het vrouwelijke karakter van de gegevens noodzakelijk. De informatie van het strafregister moeten overigens afzonderlijk worden beheerd van die van het bevolkingsregister en in geval een persoon van gemeente verandert, moeten zij afzonderlijk worden meegegeeld. De Commissie meent bijgevolg dat het aangewezen is ofwel het gemeentelijk strafregister en de inlichtingenregisters uit te sluiten, ofwel bijzondere maatregelen ter bescherming van de vrouwelijke gegevens van deze bestanden op te leggen. »

Het verheugt de Commissie dat haar aanbeveling is opgevolgd om het gebruik van het identificatienummer door de gemeentelijke politiediensten te regelen bij een afzonderlijk ontwerp van koninklijk besluit, aangezien het koninklijk besluit van 30 augustus 1985 slechts betrekking heeft op de gemeentebesturen, te weten de gemeentelijke diensten van algemeen bestuur. Zij stelt echter vast dat het ontwerp van koninklijk besluit dat haar is voorgelegd geen enkele bijzondere verplichting oplegt met het oog op de bescherming van de gegevens.

Bovendien bevat het dossier dat door de verzoekende overheid aan de Commissie is toegezonden, evenmin enige aanwijzing daaromtrent.

Gelet op het werkvolume en bij ontstentenis van een dienst belast met het voorafgaand onderzoek van de dossiers, kan de Commissie onmogelijk een grondige studie wijden aan dat belangrijk aspect.

Aangezien de bedoelde informatiegegevens bijzonder kies zijn en gelet op de ernstige gevolgen die kunnen ontstaan ingevolge de ongepaste openbaarmaking of een onvoldoende bijwerking van die gegevens, wenst de Commissie, alvorens een definitief advies te verstrekken omtrent het ontwerp van koninklijk besluit, ingelicht te worden over de precieze maatregelen die zullen worden genomen opdat de gegevens vertrouwelijk blijven en tevens worden bijgewerkt, inzonderheid wat de uitwissing van veroordelingen en de vermelding van eerdere strafregister betreft, zoals is bepaald bij de artikelen 2 en 15 van de wet van 7 april 1984.

La chambre était composée de :

MM. J.-J. Stryckmans, président de chambre; P. Fincoeur et R. Andersen, conseillers d'Etat.

Mme M. Van Gerrewey, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J.-J. Stryckmans.

Le rapport a été présenté par M. M. Hanotiau, auditeur.

Le greffier,

M. Van Gerrewey.

Le président,

J.-J. Stryckmans.

Avis n° 85/036 du 4 novembre 1985. — Projet d'arrêté royal relatif à l'utilisation du numéro d'identification du Registre national par les polices communales

La Commission consultative de la protection de la vie privée,

Vu la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, notamment l'article 8;

Vu la demande d'avis du 5 septembre 1985 du Vice-Premier Ministre et Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique et du Secrétaire d'Etat à la Fonction publique concernant un projet d'arrêté royal relatif à l'utilisation du numéro d'identification du Registre national par les polices communales,

A émis le 4 novembre 1985, l'avis suivant :

L'utilisation du numéro d'identification du Registre national par les polices communales avait déjà été envisagée par la Commission dans le cadre de l'avis n° 84/006 du 19 septembre 1984 relatif à l'utilisation dudit numéro par les communes.

La Commission avait exprimé l'avis suivant :

« L'utilisation du numéro par la police locale impose de considérer deux aspects : d'une part le besoin de consulter le registre de la population pour vérifier une identité ou rechercher une adresse, d'autre part la gestion du casier judiciaire communal et des fichiers de renseignements. Si le premier aspect ne pose pas de problèmes, le second exige des mesures plus strictes de protection de la confidentialité. Les informations du casier judiciaire doivent d'ailleurs être gérées de façon distincte de celles du registre de population et, en cas de changement de commune, doivent être transmises séparément. Dès lors, la Commission estime qu'il conviendrait soit d'exclure le casier judiciaire communal et les fichiers de renseignements soit de fixer des contraintes particulières de protection de la confidentialité pour ces fichiers. »

Si la Commission se réjouit d'abord que, conformément à la recommandation qu'elle avait faite, l'utilisation par les polices communales fait l'objet d'un projet d'arrêté royal spécifique, l'arrêté royal du 30 août 1985 visant seulement les administrations communales, c'est-à-dire les services d'administration générale des communes, elle constate cependant que le projet d'arrêté royal qui lui est soumis ne contient aucune obligation particulière de protection des données.

Par ailleurs, le dossier soumis à la Commission par l'autorité requérante ne contient non plus aucune indication en cette matière.

En raison de la charge de travail et de l'absence d'un service susceptible d'instruire les dossiers, il n'a pas été possible à la Commission de procéder à une enquête approfondie sur cet important aspect.

Etant donné le caractère particulièrement sensible des informations visées et la gravité des conséquences que peut entraîner une divulgation inappropriée ou un défaut de tenue à jour, la Commission souhaite que, préalablement à la remise d'un avis défavorable sur le projet d'arrêté royal, elle soit informée des mesures strictes qui seront prises pour assurer d'une part la confidentialité des données et d'autre part leur tenue à jour, en particulier en ce qui concerne l'effacement des condamnations et la mention de la réhabilitation dans le casier judiciaire, prévus par les articles 2 et 15 de la loi du 7 avril 1984.

Inzake de inlichtingenregisters is de Commissie van oordeel dat voor de informaties een duur van bewaring moet worden bepaald na verloop waarvan de gegevens moeten worden uitgewist.

De Commissie stelt bijgevolg vast dat zij, gelet op de informatie waarover zij thans beschikt, geen gunstig advies kan verstrekken.

Voor het Secretariaat,
J. Baret.

De voorzitter,
D. Holsters.

Advies nr. 87/062 van 24 augustus 1987. — Ontwerp van koninklijk besluit betreffende het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen door de gemeentelijke politiediensten

De Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid op de artikelen 8 en 12;

Gelet op de brief en het verzoek om advies d.d. 5 september 1985 van de Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt;

Gelet op het advies van de Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer nr. 85/036 d.d. 4 november 1985;

Gelet op de brief van 7 april 1987 van de Minister van Binnenlandse Zaken en van Openbaar Ambt,

Heeft op 24 augustus 1987 het volgende advies gegeven :

In het advies nr. 85/036 van 4 november 1985 heeft de Commissie, « aangezien de bedoelde informatiegegevens bijzonder kies zijn en gelet op de ernstige gevolgen die kunnen ontstaan ingevolge de ongepaste openbaarmaking of een onvoldoende bijwerking van die gegevens », de wens uitgedrukt « alvorens een definitief advies te verstrekken omtrent het ontwerp van koninklijk besluit, ingelicht te worden over de precieze maatregelen die zullen worden genomen opdat de gegevens vertrouwelijk blijven en tevens worden bijgewerkt, inzonderheid wat de uitwissing van veroordelingen en de vermelding van eerherstel in het strafregister betreft, zoals is bepaald bij de artikelen 2 en 15 van de wet van 7 april 1964 ».

De Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt heeft, in zijn brief van 7 april 1987, aan de Commissie de toepassingsregeling medegedeeld.

Wat de « levensduur » van de gegevens betreft, is de Minister van oordeel dat thans geen beperkende maatregelen moeten worden genomen, maar dat het aangewezen is te beslissen in overeenstemming met de regeling die op Europees vlak zou kunnen worden getroffen.

Rekening houdend met de verstrekte inlichtingen brengt de Commissie een gunstig advies omtrent het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit.

De secretaris,
J. Baret.

De voorzitter,
D. Holsters.

9 FEBRUARI 1988. — Koninklijk besluit waarbij sommige leden van de gemeentelijke politie gemachtigd worden het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid op artikel 8;

Gelet op de adviezen van 4 november 1985 en 24 augustus 1987 van de Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op het advies van de Raad van State;

En outre, pour ce qui concerne les fichiers de renseignements, la Commission est d'avis qu'une durée de vie de l'information devrait être fixée au-delà de laquelle les données devraient être effacées.

En conséquence, la Commission constate qu'elle n'est pas en mesure, dans l'état d'information où elle se trouve, de remettre un avis favorable.

Pour le secrétariat,
J. Baret.

Le président,
D. Holsters.

Avis n° 87/062 du 24 août 1987. — Projet d'arrêté royal relatif à l'utilisation du numéro d'identification du Registre national des personnes physiques par les polices communales

La Commission consultative de la protection de la vie privée;

Vu la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, notamment les articles 8 et 12;

Vu la lettre et demande d'avis du 5 septembre 1985 du Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique;

Vu l'avis de la Commission consultative de la protection de la vie privée n° 85/036 du 4 novembre 1985;

Vu la lettre du 7 avril 1987 du Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique,

A émis le 24 août 1987 l'avis suivant :

Dans son avis n° 85/036 du 4 novembre 1985, la Commission, considérant « le caractère particulièrement sensible des informations visées et la gravité des conséquences que peut entraîner une divulgation inappropriée ou un défaut de tenue à jour », a souhaité « que préalablement à la remise d'un avis définitif sur le projet d'arrêté royal, elle soit informée des mesures strictes qui seront prises pour assurer d'une part la confidentialité des données et d'autre part leur tenue à jour, en particulier en ce qui concerne l'effacement des condamnations et la mention de la réhabilitation dans le casier judiciaire, prévus par les articles 2 et 15 de la loi du 7 avril 1964 ».

Dans sa lettre du 7 avril 1987, le Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique a communiqué à la Commission les règles d'application.

Pour ce qui est de la durée de vie de l'information, le Ministre ne pense pas qu'il faille, dès à présent, prendre des mesures restrictives, mais qu'il est préférable de s'inscrire dans le cadre des dispositions qui pourraient être prises au niveau européen.

Compte tenu des informations qui lui ont été fournies, la Commission émet un avis favorable sur le projet d'arrêté royal qui lui a été soumis.

Le secrétaire,
J. Baret.

Le président,
D. Holsters.

9 FEVRIER 1988. — Arrêté royal autorisant certains membres de la police communale à utiliser le numéro d'identification du Registre national des personnes physiques

BAUDOUIN, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, notamment l'article 8;

Vu les avis des 4 novembre 1985 et 24 août 1987 de la Commission consultative de la protection de la vie privée;

Vu l'avis du Conseil d'Etat;

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie, van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. De burgemeester of zijn gemachtigde is gemachtigd het identificatienummer van de personen ingeschreven in het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken ten einde hen te identificeren in het kader van het beheer van het strafregister welke hij binnen de grenzen van zijn werkzaamheden bijhoudt.

Art. 2. De burgemeester of zijn gemachtigde mag het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen gebruiken in zijn relaties met :

1° de gemeentelijke administraties, met inbegrip van de gemeentelijke politie;

2° de Dienst Vreemdelingenzaken van het Ministerie van Justitie;

3° de openbare overheden en instellingen bedoeld in artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van natuurlijke personen en die gemachtigd werden het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken in hun relaties met de gemeentelijke administraties, met inbegrip van de gemeentelijke politie, en binnen de grenzen waarvoor dergelijke machtiging verleend werd.

Art. 3. Onze Minister van Justitie en Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 9 februari 1988.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :
De Minister van Justitie,
J. GOL

De Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt,
J. MICHEL

Sur la proposition de Notre Ministre de la Justice, de Notre Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Le bourgmestre ou son délégué est autorisé à utiliser le numéro d'identification des personnes inscrites au Registre national des personnes physiques à fin d'identification dans le cadre de la gestion du casier judiciaire qu'il tient dans les limites de ses activités.

Art. 2. Le bourgmestre ou son délégué peut utiliser le numéro d'identification du Registre national des personnes physiques dans ses relations avec :

1° les administrations communales, y compris les polices communales;

2° l'Office des Etrangers du Ministère de la Justice;

3° les autorités publiques et organismes d'intérêt public visés à l'article 8 de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques qui ont été autorisés à utiliser le numéro d'identification du Registre national dans leurs relations avec les administrations communales, y compris les polices communales, et dans les limites pour lesquelles cette autorisation est donnée.

Art. 3. Notre Ministre de la Justice et Notre Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 9 février 1988.

BAUDOIN

Par le Roi :
Le Ministre de la Justice,
J. GOL

Le Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique,
J. MICHEL

EXECUTIEVEN — EXÉCUTIFS

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

N. 88 -- 439

7 DECEMBER 1987. -- Besluit van de Vlaamse Executieve tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 september 1975 betreffende de wijze van subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk

De Vlaamse Executieve,

Gelet op het decreet van 22 januari 1975 tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, gewijzigd bij decreet van 8 april 1987, inzonderheid artikel 16, § 2;

Gelet op de ontstentenis van een advies van de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap, die in haar vergadering van 18 mei 1987 besloten heeft haar werkzaamheden op te schorten;

Gelet op het akkoord van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting d.d. 29 oktober 1987;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 9 augustus 1980;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat het decreet van 8 april 1987 in werking is getreden op 1 januari 1987 en dat derhalve de regeling voor de toekenning van subsidievoorschotten zo snel mogelijk moet worden aangepast;

Op de voordracht van de Gemeenschapsminister van Cultuur;

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. In het koninklijk besluit van 18 september 1975 betreffende de wijze van subsidiëring van het Landelijk Georganiseerd Jeugdwerk, wordt artikel 1 vervangen door wat volgt :

* Artikel 1. Vóór 15 oktober van het jaar dat het werkjaar voorafgaat dienen de jeugdverenigingen een gemotiveerde begroting in bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming, Bestuur voor Sociaal-Cultureel Werk, Dienst Jeugdwerk. De formulieren worden hun door de Dienst Jeugdwerk verstrekt. *